

Budakeszi sízó vitte az olimpiai lángot

A 2002-es téli olimpiai láng hordozói között egy budakeszi sportoló is kezébe foghatta a Salt Lake City felé tartó fáklyát. Hollay Márton egyedüli magyarként vihette az olimpiai jelképet egyesült államokbeli lakóhelyén, Heavenly Valleyben. Az 1956-ig, 36 éves koráig Magyarországon versenyző, akkor már nyolcvan felett járó sífutó természetesen sítalpakon tette meg az útját, mégpedig a magyar Himnusz hangjaira.

Az 1920. november elsején Budakeszin született Hollay Márton nagyszülei budakeszi svábok voltak és a nevük akkor még Holl volt. Nagymamája alig tudott magyarul: legtöbbször a „gyerünk, gverünk” buzdítást hallották tőle, amikor házi munkára terelte unokáit, meséli a most is Budakeszin élő Schulz Tercsi néni, aki történetünk hősnének unokahúga. Hollay Márton édesapja, akkor még Holl Márton az első világháborúban olyan érdemeket szerzett az óriási emberáldozatot követelő isonzói csaták valamelyikében, hogy vitézé avatták. Az avatás feltétele azonban vezetéknevének magyarosítása volt, ami a nagymama rosszsallását, de a nagypapa engedélyét kísérve megtörtént. Így a fiú és az unoka is a vitéz Hollay Márton nevet kapta.

„Gyerekkorom a többi gyerekéhez hasonlóan telt, telente az erdei utakon a szánkózás volt a kedvenc játékunk. Sílécre nemigen tellett, legfeljebb házilag barkácsolt „deszkák” okoztak boldogságot, meg jókora bukfenck a hegyoldalon. – mesélte Hollay Márton egy hazai símagazinnak néhány évvel ezelőtt. - Tízéves koromtól minden télen a Normafánál, az Annaréten vaxoltuk a síléceket a bácsikámmal. Az én feladatomban az volt, hogy a faszenes vasalók egyikét mindig melegen tartsam és hangosan kiabáljam: Vaxolás, vaxolás,

tapad a hó! Csak huszonöt fillér és csúszik a síléc! A bácsikám kente fel a kátrányos viaszt a lécekre. A munkámért aztán kaptam huszonöt fillér mozipénzt, és rettentő boldog voltam, hogy láthattam a Tom Mix-filmeket.”

A család 1934-ben Budára költözött. Ekkor mint cserkész kezdett el versenyszerűen síelni. Társaival 1938-ban megnyerte a leventék járőr csapat - bajnokságát. Három évvel később bevonult, hajó - távírásként szolgált, majd amerikai fogságba került. Élete első harminc évében csupán ekkor nem sielt. A sors pikantériája, hogy éppen a franciaországi Chamonix-ban volt fogoly. Mire hazatért, a család egy részét kitelepítették. Amatőrként a Postásban versenyzett és kesztyűsként dolgozott. Amikor 1949-ben megalakult a Honvéd sízszakosztálya, Géhl András barátjával a

sízók toborzásába fogtak. Rövidesen már közel százan voltak az alpesi sízók, a sífutók és síugrók.

Aztán jött 1956. Először Bécsbe menekült. Elhelyezkedett a szakmájában és belépett egy síklubba. Az Annabergben rendezett bécsi városi bajnokságon korosztályában megnyerte a sífutók versenyt. Aztán 1957-ben Amerikába ment, Los Angelesbe. Az otthon kitanult kesztyűs szakma itt is bevált. Mellette egy norvég síklubban tréningezett, majd Heavenly Valleyben, Kalifornia síbajnokságán megnyerte a seniorok versenyt, majd később ugyanitt egy harminc kilométeres távon is győztes lett. Ezzel megkezdődött életének legszebb korszaka.

1959-ben Squaw Valleyben bekapcsolódott az olimpiai sípályák építésébe. Részt vett a sífutópályák kijelölésében, a biatlontér megépítésében. Az 1960-as téli olimpián őt bízták meg a magyar csapat fogadásával. Könnyes szemmel ölekezett össze régi barátaival, Bartha Mackóval, Sajgó Palival, Sudár Tomival.

Többé már nem szakadt el sípályáktól: hegyi mentőként dolgozott évekig Lake Tahoe mellett. Túl a negyvenen még indult és érmekeket nyert a harminc kilométeres versenyeken. Aztán állandó alkalmazott lett a sípályáknál: nyáron új pályákat, lifteket építettek, télen mentősként dolgozott. Később tizenkét éven át, nyugdíjazásáig az ottani pályák felügyelője volt. 1965-ben elkészült háza két percre van a sífelvonóktól, így a közel fél évig tartó telet még most is, 88 évesen is szízzel tölti.

Minden évben összegyűlnek nála néhány napra a világ minden részébe szétszóródott régi síbarátai, és amikor csak teheti, ellátogat Magyarországra is. Ahogy ő mondja: hazajövök otthonról.

Schulz Terézia és Schäffer János adatai nyomán készítette Bánkuti Katalin

KÖZJEGYZŐI IRODA

BUDAKESZIN! a Fő u. 186/A. sz. alatt

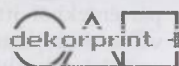
(a Községházával átellenben)

DR. LÁSZLÓNÉ
DR. HALÁSZ GIZELLA
közjegyző

Félfogadás:
hétfőtől-csütörtökig: 10-18 óráig

Telefon: 06-23-451-381

2092 Budakeszi, Fő utca 274.
www.dekorprintplusz.hu

REKLÁMDEKORÁCIÓ

Fóliavágás, reklámtábla, járműdekoráció

NYOMTATÁS NAGYBAN

plakát- és fotópapírra, PVC-molinóra,
öntapadó vinylekre

Pólódekor, sportmez felirat és számozás

Időpont-egyeztetés: 23/452-503, 20/9564-935
dekorring@t-online.hu

